

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Departementet
J.nr. 2015 - 12044

Den 8. januar 2016

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg har i brev af 11. december 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 290, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål nr. 290

Ministeren bedes kommentere materialet omdelt som, MOF alm. del – bilag 128, særligt "Sandheden om kystbeskyttelse på vestkysten" samt de tre henvendelser til ministeren af 27. oktober, 29. oktober og 5. december 2015 til ministeren.

Svar

Henvendelserne og bilagsmaterialet drejer sig overordnet set om kystbeskyttelsesmetoder, kystbeskyttelsesindsatsen på Vestkysten, samt om Skagen Innovation Centers (SIC) trykudligningssystem.

Den danske stat har i regi af Transportministeriet brugt 7.794.000 kr. til et kontrolleret forsøg med SIC's trykudligningssystem eller drænsystem på en 11 km lang strækning på Sdr. Holmsland Tange syd for Hvide Sande i perioden januar 2005 til januar 2008.

Forsøgsstrækningen og opdelingen i delstrækninger med og uden rør samt opmålingsprogrammet blev godkendt på forhånd af SIC. SIC havde udpeget professor dr. techn. Hans Falk Burchardt, Aalborg Universitet, som den ene ekspert til at bedømme forsøgsresultaterne. Transportministeriet havde udpeget professor dr. techn. Jørgen Fredsøe, Danmarks Tekniske Universitet, som den anden ekspert. De to professorer udsendte den 23. maj 2008 en fælles konkluderende erklæring om forsøgets resultater. Erklæringen afsluttes med følgende sammenfatning: "SIC-drænsystemet har efter eksperternes vurdering ikke en tilstrækkelig effekt til at være egnet som kystbeskyttelsesmetode."

I Holland har entreprenørfirmaet BAM og den statslige myndighed Rijkswaterstaat ligeledes gennemført et forsøg med SIC's metode i perioden 2007-10. Rijkswaterstaat oplyser, at de på baggrund af undersøgelsen har konkluderet, at ændringerne af stranden ikke med sikkerhed kan henføres til rørenes tilstedeværelse, og at rørene ikke kan erstatte sandfodring i Holland.

Staten har efter orkanen i 1981 og på baggrund af en politisk aftale i 1983 mellem staten, de daværende kystkommuner og det daværende Ringkøbing Amt, varetaget kystbeskyttelsen på 110 km af den centrale del af den jyske vestkyst primært ved

sandfodring. På grund af områdets smalle klitbarriere og det lavtliggende bagland med fjorde er meget store områder, borgere, ejendomme og infrastruktur oversvømmelsestruet. Indsatsen med sandfodring har effektivt reduceret og på flere strækninger standset kysttilbagerykningen af Danmarks mest udsatte erosionskyst. Uden en vedvarende kystbeskyttelsesindsats vil kystlinjen rykke tilbage og visse steder gennemsnitlig med op mod 8 m om året. Kystdirektoratet udfører kystbeskyttelsesindsatsen på vegne af staten og i samarbejde med de fire vestkystkommuner i en såkaldt fællesaftale, hvor kommunerne også bidrager med finansiering. Der er endvidere fællesaftaler ved Blåvand, Lønstrup og Skagen, hvor stat og kommune samarbejder om og finansierer kystbeskyttelse.

Statens kystbeskyttelsesindsats bør som hidtil udføres på et fagligt veldokumenteret og sagligt grundlag og ikke gøres til genstand for forsøg med metoder, som ikke har en dokumenteret effekt.

Jeg ønsker, at meningsudvekslinger om kystbeskyttelsesmetoderne foregår på et sagligt og evidensbaseret grundlag. Det, som betyder noget for mig, er at der er evidens for de kystbeskyttelsesmetoder, som vi bruger, så vi har en sikkerhed for, at kystbeskyttelsesindsatsen kommer borgerne til gavn.

Jeg ser frem til, at vi kan få en politisk drøftelse af, hvordan vi får en omkostningseffektiv kystbeskyttelse, fokuseret hvor behovet er størst, når kystanalysen ligger klar i 1. halvår 2016.

Eva Kjer Hansen

/

Merete Løvschall